

Projekt zespołowy

Temat: Algorytm Balasa

Opracował:

Damian Wolański

Opis działania programu.

Zero-jedynkowy addytywny algorytm Balasa pozwala na rozwiązanie następującego binarnego programu liniowego:

Znaleźć minimum:

$$z = c_1x_1 + c_2x_2 + \dots + c_nx_n$$

Przy ograniczeniach:

$$a_{i1}x_1 + a_{i2}x_2 + \dots + a_{in}x_n \leq b_i$$

gdzie:

$$i = 1, 2, \dots, m$$

$$x_j = 0 \text{ lub } 1$$

$$j = 1, 2, \dots, n.$$

Zasada działania algorytmu.

Do śledzenia postępu przeglądu używa się dwu wektorów: $u^T = (u_1, u_2, \dots, u_n)$ oraz $x^T = (x_1, x_2, \dots, x_n)$. Jeśli w skład rozwiązania częściowego wchodzi zmienne $x_{j_1}, x_{j_2}, \dots, x_{j_s}$, wybrane w takim właśnie porządku, to składowe wektora x odpowiadające tym zmiennym mają wartości albo 0 albo 1. Pozostałe składowe wektora x , odpowiadające zmiennym swobodnym, mają wartości -1. Składowe wektora u są postaci:

$$u = \begin{cases} jk & \text{jeżeli } x_{jk} = 1 \text{ i jego dopełnienie nie było rozważane} \\ -jk & \text{jeżeli } x_{jk} = 0 \text{ lub } 1 \text{ i jego dopełnienie było rozważane} \\ 0 & \text{jeżeli } k > s \end{cases}$$

Krok początkowy.

Krok 1.

Sprawdzić, czy $b \geq 0$. Jeśli tak, to optymalnym rozwiązaniem jest $x = 0$. W przeciwnym razie podstawić

$$u^T = (0, 0, \dots, 0)$$

$$x^T = (-1, -1, \dots, -1)$$

$$z' = \infty \text{ (dostatecznie duża liczba)}$$

Kroki iteracyjne

Krok 2.

Obliczyć:

$$y_i = b_i - \sum_{j \in J} a_{ij} x_j$$

$$y' = \min y_i, \text{ dla } i = 1, 2, \dots, m$$

$$z = \sum_{j \in J} c_j x_j$$

gdzie J jest zbiorem wskaźników zmiennych o ustalonych wartościach (rozwiązanie częściowe). Jeśli $y' \geq 0$ oraz $z < z'$, to przyjąć $z = z'$ oraz $x' = x$. Wektor x' jest nowym potencjalnym rozwiązaniem. Przejść do kroku 6 (cofanie się). W przeciwnym razie iść dalej.

Krok 3.

Utworzyć następujący podzbiór T zmiennych swobodnych x_j :

$$T = \{j: z + c_j < z', a_{ij} < 0 \text{ dla } i \text{ takich, że } y_i < 0\}$$

Jeśli $T = \{\}$ (zbiór pusty), to przejść do kroku 6. W przeciwnym razie iść dalej.

Krok 4.

TEST NIEDPOPUSZCZALNOŚCI. Sprawdzić, czy istnieje taki wskaźnik i , że:

$$y_i < 0 \text{ oraz}$$

$$y_i - \sum_{j \in T} \min(0, a_{ij}) < 0$$

Jeśli tak, to przejść do kroku 6. W przeciwnym razie iść dalej.

Krok 5.

TEST ROZGAŁĘZIEŃ BALASA. Dla każdej zmiennej swobodnej x utworzyć zbiór:

$$M_j = \{i: y_i - a_{ij} < 0\}$$

Jeśli wszystkie zbiory M_j są puste, przejść do kroku 6. W przeciwnym razie obliczyć:

$$v_j = \sum_{i \in M_j} (y_i - a_{ij})$$

dla każdej zmiennej swobodnej x_j , gdzie $v_j = 0$, gdy $M_j = \{\}$ (zbiór pusty).

Powiększyć bieżące rozwiązanie częściowe o tę zmienną x_j , dla której v_j osiąga wartość największą. Wróć do kroku 2.

Krok 6.

COFANIE SIĘ:

1. Zmienić w wektorze u znak najbardziej w prawo położonej składowej dodatniej. Nadać wszystkim składowym leżącym na prawo od niej wartość 0. Jest to nowe rozwiązanie częściowe. Wrócić do kroku 2.
2. Jeśli wektor u nie ma dodatniej składowej, to przegląd pośredni został zakończony. Optymalnym rozwiązaniem jest x' , a odpowiadającą mu wartością funkcji celu jest z' . Jeśli $z' = \infty$, to nie ma rozwiązania dopuszczalnego.

Fragmenty kodu.

Przygotowanie programu

```
void PrepareBalas(unsigned int N, unsigned int M, int** A, int* B, int* C, int* O, bool MAX)
{
    // Ustawienie wszystkich ograniczeń na mniejsze równe
    for(unsigned int i=0; i<M; i++)
    {
        if(O[i]>0) // Jeśli ograniczenie większe równe mnożymy przez -1
        {
            for(unsigned int j=0;j<N;j++)
            A[i][j]=-A[i][j];
            B[i]=-B[i];
        }
    }
    // Zmiana problemu maksymalizacji na problem minimalizacji
    if(MAX)
    {
        for(unsigned int j=0;j<N;j++)
        {
            C[j]=-C[j];
            if(C[j]<0)
            {
                for(unsigned int i=0; i<M; i++)
                {
                    A[i][j]=-A[i][j];
                    B[i]=B[i]+A[i][j];
                }
            }
        }
    }
}
```

```
// Krok 2
```

```
for(unsigned int i=0; i<M; i++)  
{  
Y[i]=B[i];  
for(unsigned int j=0;j<N; j++)  
{  
if(XX[j]>0)  
Y[i]=Y[i]-A[i][j]*XX[j];  
}  
}  
YMIN=*(min_element(Y.begin(), Y.end()));
```

```
Z=0;
```

```
for(unsigned int j=0;j<N; j++)  
{  
if(XX[j]>0)  
Z=Z+C[j]*XX[j];  
}
```

```
if(YMIN>=0 && Z<FVAL)  
{  
X=XX;  
FVAL=Z;  
EXIST=true;  
break;  
}
```

```
// Krok 3
```

```
T.clear();  
for(unsigned int j=0; j<N; j++)  
{  
for(unsigned int i=0;i<M; i++)  
{  
if(XX[j]<0 && A[i][j]<0 && Z+C[j]<FVAL && Y[i]<0)  
{  
T.push_back(j);  
break;  
}  
}  
}  
if(T.size()==0)  
break;
```

```
// Krok 4
```

```
FLAGUE=false;  
for(unsigned int i = 0; i < M; i++)  
{
```

```
if(Y[i]<0)
{
SUM=0;
for(unsigned int j = 0; j < T.size(); j++)
SUM=SUM+min(0, A[i][T[j]]);
```

```
if(Y[i]-SUM<0)
{
FLAGUE=true;
break;
}
}
}
if(FLAGUE==true)
break;
```

// Krok 5

```
MT.clear();
FLAGUE=false;
for(unsigned int j = 0; j < N; j++)
{
for(unsigned int i = 0; i < M; i++)
{
if(Y[i]-A[i][j]<0)
MT[j].push_back(i);
}
}
```

```
V[j]=0;
for(unsigned int i = 0; i < MT[j].size(); i++)
V[j]=V[j]+Y[MT[j][i]]-A[MT[j][i]][j];
```

```
if(MT[j].size(>0)
FLAGUE=true;
}
if(FLAGUE==false)
break;
```

```
FLAGUE=false;
for(unsigned int j = 0; j < N; j++)
{
if(V[j] >= *(max_element(V.begin(), V.end())))
{
XX[j]=1;
for(unsigned int k=0; k<N; k++)
if(U[k]==0)
{
U[k]=j;
```

```

break;
}

FLAGUE=true;
break;
}
}
if(FLAGUE==false)
break;

}

```

// Krok 6

```

R=-1;
for(int k=N-1; k>=0; k--)
{

if(U[k]>0)
{
XX[U[k]]=0;
U[k]=-U[k];
R=k+1;
break;
}
}
if(R<0)
break;
for(unsigned int k=R; k<N; k++)
U[k]=0;
}
if(EXIST)
{
cout << "x = (";
for(unsigned int i=0; i<N; i++)
{
if(X[i]<0)
X[i]=0;
cout << X[i];
if(i==N-1)
cout << ");";
else
cout << ",";
}
cout << endl;
cout << "Wartosc funkcji " << FVAL << endl;
}
return EXIST;}

```

Screeny z działającego programu

Czynności:

- podajemy rozmiar macierzy NxM,
- wprowadzamy wektor wartości funkcji celu,
- wprowadzamy wektor ograniczeń,
- wprowadzamy macierz współczynników,

```
N - liczba zmiennych
M - liczba ograniczen
A - Macierz wspolczynnkow
B - wektor ograniczen
C - wektor wartosci funkcji
Podaj N
4
Podaj M
3
Podaj C0
10
Podaj C1
14
Podaj C2
21
Podaj C3
42
Podaj B0
-12
Podaj B1
-14
Podaj B2
-10
Podaj A[0,0]
-8
Podaj A[0,1]
-11
Podaj A[0,2]
-9
Podaj A[0,3]
-18
Podaj A[1,0]
-2
Podaj A[1,1]
-2
Podaj A[1,2]
-7
Podaj A[1,3]
-14
Podaj A[2,0]
-9
Podaj A[2,1]
-6
Podaj A[2,2]
-3
Podaj A[2,3]
-6
x = <1,0,0,1>;
Wartosc funkcji 52
```